

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2014, declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin în cauza penală în privința lui

Erhan Dumitru Nicolae, născut la 07 noiembrie 1991, originar și locuitor al s. Gălești, r-nul Strășeni,

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 08.02.2013 - 22.04.2014;

Instanța de apel: 15.05.2014- 18.09.2014;

Instanța de recurs: 11.12.2014 - 11.02.2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 22 aprilie 2014, Erhan Dumitru a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. În fapt, instanța de fond, a constatat că, Erhan Dumitru, la 23 noiembrie 2012, aproximativ la ora 19⁰⁰, aflându-se în apropierea barului „Oprea Vasile”, situat în s. Gălești, r-nul Strășeni, conștient de faptul că este în loc public, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o lipsă de respect față de societate, fără nici un motiv a inițiat o ceartă cu Cortac Viorel, trecând în altercații, în cadrul cărora, intenționat, cu o sticlă plină cu bere, i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea capului, de la ce Cortac Viorel a căzut jos, iar inculpatul Erhan Dumitru, continuându-și acțiunile sale huliganice, i-a mai aplicat lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului, astfel cauzându-i vătămări corporale ușoare în formă de echimoze pe față, plăgi contuze a frunții și nasului.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Erhan Dumitru să fie condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că, sentința este ilegală și neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei, dat fiind faptul că nu s-a ținut cont de următoarele circumstanțe: gravitatea infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului, influența asupra corectării și reeducării inculpatului, nu a fost reparat prejudiciul cauzat părții vătămate, fiind astfel, incorect aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2014, a fost respins ca nefondat apelul declarat de acuzatorul de stat cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, la soluționarea chestiunii ce vizează pedeapsa, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.

art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal, astfel, pedeapsa penală a fost aplicată în limitele prevăzute de lege.

În sentință, se cuprind datele privind persoana inculpatului și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, fiind luate în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, comportamentul lui în cadrul urmăririi penale și ședinței de judecată.

Inculpatul pentru prima dată a fost tras la răspundere penală, se caracterizează pozitiv, circumstanțe agravante nu s-au constatat, acțiune civilă în procesul penal nu a fost înaintată.

Instanța de fond, conform art. 394 alin. (2), pct. 3) Cod de procedură penală, motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă.

Instanța de apel a menționat că, interpretarea juridică a prevederilor art. 90 Cod penal, care constituie sediul instituției de suspendare condiționată a executării pedepsei, în raport cu circumstanțele exclusiv atenuante ale cauzei și persoana inculpatului, care este pozitivă, determină că în speță există temei legal pentru aplicarea acestora.

Instanța de apel a conchis că, nerecunoașterea vinovăției nu reprezintă temei pentru agravarea pedepsei penale, dat fiind că potrivit art. 24 alin.(4) Cod de procedură penală, părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane.

La fel, instanța de apel a menționat că, starea de fapt și de drept constatată de prima instanță este în concordanță cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței, care cuprinde elementele definiției condamnării prevăzute de art. 394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală.

5. Procurorul, în temeiul pct. 10 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Erhan Dumitru, să fie condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În motivarea recursului procurorul a invocat că, instanța de apel a ignorat prevederile art. 417 Cod de procedură penală, precum și pct. 14 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, iar, nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

În acest sens, recurentul a menționat că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei inculpatului Erhan Dumitru, greșit a aplicat art. 90 Cod penal, or, nu a fost atins scopul principal al pedepsei și anume ca sancțiunea să-și poată îndeplini mai eficient rolul preventiv-educativ, fiind periclitată în acest sens ordinea de drept.

Subsidiar, recurentul a menționat că instanța de apel a ignorat prevederile art.art. 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune gravă, cu aplicarea violenței soldată cu vătămarea corporală a persoanei, de comportamentul inculpatului față de partea vătămată pe tot parcursul examinării cauzei, nu a recunoscut vina, s-a eschivat de a se prezenta în instanța de judecată.

6. Verificând argumentele recursului ordinar declarat de procuror în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestuia, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței

de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Procurorul, în recursul declarat invocă prevederile art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul constată că aceste temeuri nu-și găsesc confirmare în speța dată.

Cît ține de argumentul referitor la blîndețea pedepsei aplicate inculpatului, și anume aplicarea în privința acestuia a art. 90 Cod penal, a fost anterior expus, fiind obiect de examinare în instanța de apel, care, verificînd legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, a respectat întocmai prevederile art. art. 414 și 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, și s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, indicînd temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului procurorului, precum și motivele adoptării soluției date.

Totodată, la individualizarea pedepsei, instanța de fond corect a ținut cont de prevederile art. art. 7, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, care se caracterizează satisfăcător, anterior nu a fost condamnat, are loc permanent de trai, ilegalitate acțiunilor părții vătămate, iar acțiune civilă în procesul penal nu a fost înaintată, astfel, ajungînd just la concluzia, că Erhan Dumitru, nu prezintă pericol social și corectarea lui este posibilă fără a fi izolată de societate.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeuri de drept de casare a hotărîrii adoptate în cauza penală în privința inculpatului Erhan Dumitru și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2014, în cauza penală în privința lui *Erhan Dumitru Nicolae*, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 martie 2015.

Președinte /semnătura/ Petru Ursache

Judecători /semnătura/ Petru Moraru

/semnătura/ Ghenadie Nicolaev

**Copia corespunde originalului,
Judecător**

Petru Moraru